

Μές στῆς ἄλλαις τῆς θυσίας
κράμα, τῶν Ἑλλήνων παίδες,
ὅπου θάνατο Γερουσίας
μοναχά' στοὺς καρνεῖδες.

Μήνις σεβαστῶν Γερουσιαστῶν.

Διακρίων καρνεῖδων Γερουσιασταὶ σιμόνουν
καὶ φωνάζουν καὶ θυμούνουν.
"Ἄλλοι τρέμουνε τὸ ρεῦμα μολὶς καυμὰ πόρτ' ἀνοίγει,
ἄλλοι γὰρ νὰ ζεσταθοῦνε παραποῦνὰ κινὰ κοντά,
κι' ἄλλοις πάλι σεβασμίους ὁ ξερῶνθις τοὺς πνίγει
κι' ὀλοένα καρμεῖλαις πιπυλλίζου Μπαλντῆ.

"Ἄλλων πάσχουν τὰ σκότια,
ἄλλων πάσχουν τὰ νεφρὰ,
κι' ἄλλοι τρέφοντ' ἑλαφρὰ
μὲ τοῦ Πιγρὶ τὰ καταπότια.

Γερουσίαν ἀπαιτοῦμεν, καταθυμώμενος εἶρα
Γερουσιαστῆς μεγάλου, ὅπου γόνεταί γὰρ πρέφα,
Γερουσία δίχως ἄλλο κι' ἄλλοις ἀπαιτεῖ νὰ γένη,
ποῦ' στὸ Ντάμινο κανένας καὶ στὴ Ντάμα δὲν τοῦ βγαίνει.

Γερουσίαν θέλω τώρα καὶ γι' αὐτὴν πατὼ ποδάρι,
ξεφωνίζει κι' ἄλλοις τρίτος,
ποῦχει γίνε σὰν πιντζάρι
ὁ Ρωμαϊκὸς τοῦ μύτους.

Τὸ προσγέδιον ἐκεῖνο
μόνον ἀνευ Γερουσίας
καταστρεπτικὸν τὸ κρίνω,
πρῶτον ἀνοησίας.

Ὁ καθεὶς μὲ τοῦτο χάνει τὴν ἐπιδικία, τὴν χαρὰ του,
καὶ τὸν πνάνε τὸ μπουρί,
κανεὶς πλεόν δὲν μπορεῖ
Γερουσιαστῆς νὰ μὲν διακρίως τοῦ Ζακράτου.

Πότε καρτεροῦν νὰ γίνη κι' ἡ δική μας Γερουσία;
τὴν δευτέρω παρουσία;
Ἄνυψώσετε φωνήν, Γερουσιασταὶ πρεσβύται,
καὶ διακαρτερηθῆτε.

Γερουσία Γερουσία... πῶς τὴν ἔχω λαχταρίσει...
σκοῦζει κι' ἄλλοις παραπέρα,
ὅπου κάνει νύκτα μέρα
στὸ νερὸ λισιβερίσι.

Γερουσία κι' ἐγὼ θέλω
κι' ὁ λαὸς ἀεὶ ἀλαλάζει...
μάρε, ἔμπρός στὸν Βενιζέλο
τὸ προσγέδιον ν' ἀλλάξει.

Τὸν θεσμὸν τῆς Γερουσίας κι' ἄλλοις ἐξάλλοις ζητεῖ,
ποῦ νυθήμερὸν στὸ χερί μὲζομέντυλα κρατεῖ.
Γερουσία Γερουσία κἀβγρ τῆς καρδίης μας τάκτι
καὶ νὰ ἔβρον δουλειὰ κι' οἱ γέροι,
σκοῦζει κι' ἕνας, ὅπου ζερεῖ
καθεμιάς ἐφημερίδος τὸν υπεύθυνον συντάκτη.

"Ἔως πότε συζητήσετε μοναχά' στοὺς καρνεῖδες,
πρέφα, ντάμινο, νερό;
ἀεὶ μὴ χάνωμε μεμειπένες,
τὸν πολῦτιμο καιρὸ.

Προχωρεῖτε κοῦται κοῦται
πρὶν μὰς πάρουν τὸν ἀέρα...
μάρε, ἔμπρός μὲ τομπακέρου
καὶ μὲ νεργιλὲ μακροῦσι.

Τέτοια λέει κι' ἕνας κι' ἄλλοις Γερουσιαστῆς μεμειπένες,
καὶ τὰ μάτια των ἀστράφτουν καὶ σκορποῦν ἀναλαμπάις.
Κι' ὅλοι γὰρ τὸν Βενιζέλο ξεκινούν ἀγριμεμένοι,
ὅμως ἀκαμπτος ἐκεῖνος στὸ προσγέδιον τοῦ μένει,
κι' ἀπροκτὸ' στοὺς καρνεῖδες ἐπιστρέφουν ὅπως πρῶτα,
κι' ἐν θυμῷ παρακροῖ
παραγγέλλονται νερά,
τρίζουνε ψευτομασέλαις κι' ἀπειλοῦνται καθεστῶτα.

Ἑλληριστὸν τὸν ψάλλο τὸν Στρατηγὸ τὸν Γάλλο.

Καλῶς ἦλθε, καλῶς ἦλθε μὲ τὰ χιόνια, φίλε Γάλλε,
γεὰ σου, Στρατηγὲ μεγάλε.
Τί χαρὰ γὰρ μὰς μεγάλη
ὅταν μὲ τὴν Σενεγάλη
ἦλθε τῶρα κατὰ πρῶτον
στὸ Βασίλειον τῶν φῶτων.

Καλῶς ἦλθε, καλῶς ἦλθε, καὶ σοῦ λέγ ἀπὸ παντοῦ:
καλὰς ὄρισε, Ἐντοῦ.
Καλῶς ἦλθε μὲ τὰ χιόνια
γὰρ ν' ἀνοίξωμε δουλειάις...
ἐξεφρίσανε Κορδιόνα
καὶ μαράθησαν Ἑλρῆσι.

Μὰς ἦλθε διαργανωτής,
καὶ τῶρα ζερεῖς πὸς πατεῖς
τὴν θείαν γῆν τῶν Ἀθηνῶν
καὶ τὸν ἀργῆτα Κολωνόν,
ἔθα μεγάλη σήμερα κρουάδα κι' ἐρημία,
οὐδ' ὑπὸ βάσσασι ἀπὸν μινυρεταί καμμία,
μὰ λίγισα μινυρεταί σὲ δρόμο καὶ σὲ σπῆτι:
συναχωμένη κι' ἐρυθρὰ πολλῶν Αἰάντων μύτη.

Μές στὸ Ρωμαϊκὸ μολὶ προσπαθῆσε νὰ μῆς...
μὲ μία σου ματζή...
θὰ νοιώσῃς πὸς φωτοβολεῖ κάθε πυγολαμπίς,
κονιδὸς κολορωτιά.

Ἦλα καὶ σύ, συνειθίσε σὲ βίον ἀσυνήθη,
μαζὶ μὰς ν' ἀφομοιωθῆς
καὶ γρήγορα νὰ μυηθῆς
στὰ πάτριά μας ἦθη.

Τροπῶν κι' ἀνδραγαθιῶν νὰ κελαιδῆς ἐγκωμία,
τρίξε τὴν σακαράκα σου καὶ σύ' στὰ πεζοδρομία,
μάρε καὶ σύ' στὸν καρνεὶ ν' ἀεροκοπανίτζι,
μάρε καὶ τὸν γραβασίκο μαζὶ μὰς νὰ κπνίτζι.

Γενοῦ καὶ σύ μὲ τοὺς Ρωμαῖοὺς Ρωμῆους, ἀγαπητέ,
καλῶς μὰς κόμπασε, Ἐντοῦ... κάθε σπαθῆτος χεῖρι...
ἀλλ' ὅμως πρέσβεγε μὴ μῆτις μέσα σὲ τραῦμ ποτὶ,
γιατὶ βεβαίως θὰ πιαστῆς μὲ κἀπονον τραυθαγέρη.
Καλῶς μὰς ἦλθε... μὰ εἶπε μολὶ κἀ μπουμπουνισμένα,
μὰ πότε πότε ἔπιτρεπε καὶ κόνινμα κανένα.

Μὰ καμπόσας ποικιλίας,
μ' ἄλλους λόγους ἀγγελίας.

Λοιπὸν τὴν Πέμπτην ὁ χορὸς ὑπὲρ τῶν ἀνιάτων
θὰ γίνη στὸ Βασιλικὸν ἐκ τῶν ὀρειοτάτων.
Καὶ στὰς κυρίας χάριτες ὀρεῖλονται τῶν ὀνι,
καὶ πρῶτον εἰς τὴν Π. ὀδερον Ἑλένην Νεγρεπόντη.